

Sygn. akt VIII AKa 184 / 23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2023r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Adam Wrzosek

Sędziowie: SO Sławomir Machnio

SO (del.) Piotr Maksymowicz (spr.)

Protokolant: sekr. sąd. Ewelina Turlej

przy udziale Prokuratora Gabrieli Marczyńskiej-Tomali

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2023r.

sprawy

R. (...) (R. (...))

imiona rodziców: Y. i L. z domu C.

urodzonego dnia (...) w O. (F. R.)

oskarżonego o czyn z art. 299 §§ 1 i 5 kk oraz o czyny z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 287 § 1 kk w zb. z art. 267 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 § 1 kk (sześciokrotnie) i czyny z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 287 § 1 kk w zb. z art. 267 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 § 1 kk (trzykrotnie)

na skutek apelacji wniesio nej przez obroń cę oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 25 stycznia 202 3r., sygn. akt XVIII K 219/22

- 1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;*
- 2. na podstawie art. 63 §§ 1 i 5 kk na poczet wymierzonej oskarżonemu zaskarżonym wyrokiem kary łącznej pozbawienia wolności zalicza dodatkowo okres tymczasowego aresztowania od dnia 25 stycznia 2023r. (godz. 14:30) do dnia 19 października 2023r.;*
- 3. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, wydatkami obciążając Skarb Państwa.*

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE	
--------------	--

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VIII AKa 184/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	

1. **CZEŚĆ WSTĘPNA**

1.1. **Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 25 stycznia 2023r.

sygn. akt XVIII K 219/22

1.2. **Podmiot wnoszący apelację**

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel substydiarny

oskarżyciel prywatny

obrońca / pełnomocnik

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. **Granice zaskarżenia**

1.3.1. **Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1) kpk – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a) kpk – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 kpk, chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2) kpk – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3) kpk – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4) kpk – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 kpk	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
2.1. Ustalenie faktów					
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			w postępowaniu odwoławczym nie prowadzono postępowania dowodowego		
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		w postępowaniu odwoławczym nie prowadzono postępowania dowodowego			

2.2. Ocena dowodów		
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
---	---	---
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
---	---	---

. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	Obrońca oskarżonego zarzucił:	# zasadny

	<ul style="list-style-type: none"> • w odniesieniu do czynu z art. 299 §§ 1 i 5 kk błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść, polegający na uznaniu, przez ustalenie na podstawie nieprawidłowej oceny dowodów, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu, gdy w rzeczywistości swoim zachowaniem bezwiednie ułatwił innym nieustalonym osobom jego popełnienie przez udostępnienie im własnego numeru rachunku w Banku (...) S.A. oraz własnej karty bankomatowej z tego Banku i numeru (...) do tej karty, czyli czynu z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 299 §§ 1 i 5 kk, ponadto pozostając w usprawiedliwionej nieświadomości bezprawności podjętych czynności pomocowych, wyłączających wedle art. 30 kk popełnienie przestępstwa, <p>w konsekwencji, w odniesieniu do czynu przypisanego przez Sąd oskarżonemu w punkcie I wyroku, na podstawie art. 438 pkt 1a) kpk obrazę prawa materialnego w obszarze dotyczącym błędnej kwalifikacji prawnej, wymuszonej opisanym błędem w ustaleniach faktycznych, a polegającą na niezastosowaniu art. 30 kk traktującego o nieświadomości bezprawności co do udzielania pomocy sprawcom czynu zabronionego kwalifikowanego z art. 299 §§ 1 i 5 kk;</p>	<p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<ul style="list-style-type: none"> • na podstawie art. 438 pkt 2 kpk zaskarżonemu wyrokowi w pozostałej części zarzucił naruszenie art. 4 kpk, art. 		<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p>

<p>5 § 1 kpk i art. 7 kpk, a to w zakresie dotyczącym czynów przypisanych w wyroku w punktach od II do X aktu oskarżenia, jako ciągu przestępstw kwalifikowany z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 287 § 1 kk w zb. z art. 267 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i w zw. z art. 12 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 287 § 1 kk w zb. z art. 267 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 12 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk na skutek nieprawidłowej, bo w istocie dowolnej oceny przeprowadzanych dowodów, związanej z ignorowaniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego (art. 7 kpk), nie- respektującej wymogu wnikliwego rozważenia okoliczności przemawiających także na korzyść oskarżonego (art. 4 k.p.k.) oraz nakazu rozstrzygania na korzyść oskarżonego nie dających się usunąć w sprawie wątpliwości (art. 5 § 2 kpk).</p>	<p># niezasadny</p>	
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Na wstępie należało zauważyć, że Sąd Okręgowy nie dopuścił się żadnych uchybień określonych w art. 439 § 1 kpk, których wystąpienie obligowałoby sąd odwoławczy do uchylecia zaskarżonego wyroku niezależnie od granic zaskarżenia, podniesionych zarzutów, a także wpływu uchybienia na treść orzeczenia.</p> <p>Sąd nie podzielił zarzutów sformułowanych w apelacji obrońcy.</p>		

Przypisanego oskarżonemu przestępstwa z art. 299 §§ 1 i 5 kk (zarzut I. aktu oskarżenia, punkt I. sentencji wyroku) dotyczy zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, który miał polegać na niesłusznym przypisaniu R. K. (1) tego czynu w formie sprawstwa, gdy przy prawidłowo ustalonym stanie faktycznym było to co najwyżej pomocnictwo do przestępstwa prania brudnych pieniędzy (art. 18 § 3 kk w zw. z art. 299 §§ 1 i 5 kk), a więc przestępstwo o innej formie zjawiskowej. Z zarzutem tym apelujący połączył zarzut naruszenia prawa materialnego poprzez niezasadne niezastosowanie art. 30 kk.

Wskazać trzeba, że sąd meriti sporządzając uzasadnienie zaskarżonego wyroku poświęcił uwagę zagadnieniu rozróżnienia sprawstwa bezpośredniego od pomocnictwa. Jest to wynikiem redakcji art. 299 § 1 kk, który przecież przewiduje wiele postaci zachowań określanych jako udział w procederze prania brudnych pieniędzy. Zachowania sprawcy polegać zatem mogą na przyjmowaniu środków pochodzących z czynu zabronionego, ich posiadaniu, używaniu, przekazywaniu lub wywożeniu za granicę, ukrywaniu, dokonywaniu ich transferu lub konwersji, pomaganiu do przenoszenia ich własności lub posiadania albo podejmowaniu innych czynności, które mogą udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie ich przestępnego pochodzenia lub miejsca umieszczenia, ich wykrycie, zajęcie albo orzeczenie przepadku. Sąd I instancji ustalił, iż oskarżony środki pieniężne przyjął na swój rachunek bankowy i trafnie

uznał – przywołując judykat Sądu Apelacyjnego w Gdańsku – że z uwagi na istotność zachowania oskarżonego w całym łańcuchu działań zapoczątkowanych uzyskaniem przez nieustalonych współdziałających dostępu do rachunku bankowego O. H. wkład oskarżonego w działalność przestępczą całej grupy uzasadniał przypisanie sprawstwa bezpośredniego. Jedynie przyjęcie prawdziwości wyjaśnień oskarżonego odnoszących się do zarzutu I. ewentualnie uzasadniałoby przypisanie pomocnictwa, ale Sąd Okręgowy przekonująco wyjaśnił powody, dlaczego zostały one uznane za nieprawdziwe. W świetle zasad doświadczenia życiowego należało odrzucić wersję lansowaną przez oskarżonego o udostępnieniu swojego konta, karty do niego wraz z kodem pin obcym osobom, które w dodatku posługiwały się językiem nieznanym R. K. (2)-te. Z akt postępowania wynika, że oskarżony ma wykształcenie wyższe prawnicze, a wcześniej (przed zatrzymaniem) zawarł w Polsce umowy o prowadzenie rachunków bankowych w kilku bankach. W tej sytuacji nie sposób było przyjąć, że oskarżony rzeczywiście tylko odpowiedział na ogłoszenie osoby, która poszukiwała osób posiadających rachunek bankowy w Banku (...) S.A. Wersja taka nie wytrzymuje konfrontacji z faktem ujawnienia w zajmowanym przez oskarżonego pokoju telefonów komórkowych i/lub kart sim wykorzystywanych przykładowo do zakładania kont w serwisie płatniczym, który wykorzystano do transferu środków pochodzących z rachunków bankowych.

W zakresie zarzutu rzekomej obrazy prawa materialnego poprzez niesłuszne niezastosowanie konstrukcji błędu co do bezprawności (art. 30 kk): obrońca argumentował, że oskarżony jako cudzoziemiec nie zna i nie musi znać prawa karnego, aby zarzucić mu pełną orientację w subtelnościach polskiego prawa karnego. Z błędem co do prawa mamy do czynienia wówczas, gdy sprawca, mając świadomość realizacji określonego czynu, ma jednak mylny obraz prawnego wartościowania swojego zachowania (jest to tzw. błąd pierwotny). Sprawca nie musi przy tym myśleć słowami ustawy, internalizując jej werbalną treść. Wystarczającym jest, że zdaje sobie ogólnie sprawę, że to, co robi, jest przez prawo zabronione (wyrok SA w Warszawie z dnia 6.03.2017r., II AKa 10/17, Lex nr 2249953). Błąd co do prawa wyłącza winę i odpowiedzialność karną, jeśli jest usprawiedliwiony; dla dokonania takiej oceny należy posłużyć się kryterium normatywnym miarodajnego obywatela, który – będąc w sytuacji sprawcy – także nie miałby świadomości bezprawności czynu; wówczas błąd taki można by usprawiedliwić. Za usprawiedliwiony może być uznany tylko taki błąd, co do którego nie można sprawcy postawić zarzutu, że przy zachowaniu przeciętnej przezorności mógł tego błędu uniknąć (P. Kozłowska-Kalisz [w:] M. Mozgawa (red.), Kodeks karny. Komentarz aktualizowany, Lex/el. 2023, teza 2 do art. 30 kk).

W przekonaniu Sądu odwoławczego, fakt niewystarczającej nieznanowości języka polskiego oraz zakrajowość oskarżonego nie uzasadniają przyjęcia, że

R. K. (2) czynu przypisanego mu w punkcie I. wyroku dopuścił się w usprawiedliwionym błędnym przekonaniu, że zachodzi okoliczność wyłączająca bezprawność albo winę. Penalizacja prania brudnych pieniędzy nie jest ewenementem właściwym tylko dla polskiego prawa karnego. Jest to typ zabroniony ścigany od wielu lat praktycznie w bardzo wielu systemach prawnych, również na mocy prawa międzynarodowego (np. Konwencja o praniu, ujawnianiu, zajmowaniu i konfiskacie dochodów pochodzących z przestępstwa, sporządzona w S. dnia 8 listopada 1990r. /Dz. U. Nr 46, poz. 394/ oraz Konwencja Rady Europy o praniu, ujawnianiu, zajmowaniu i konfiskacie dochodów pochodzących z przestępstwa oraz o finansowaniu terroryzmu, sporządzona w W. dnia 16 maja 2005r. /Dz. U. Nr 165, poz. 1028/). Kolejny raz wskazać trzeba, że oskarżony jest osobą dorosłą, zdobył wyższe wykształcenie, a jego zachowania obejmujące m. in. otworzenie kilku rachunków bankowych (bez rzeczowego uzasadnienia) oraz posiadanie aparatów telefonicznych wykorzystywanych do rejestracji w serwisie płatniczym, jak też zakup wielu telefonów komórkowych i kart sim jednoznacznie wskazują na świadomość udziału w przestępczym procederze.

W zakresie pozostałych przypisanych przestępstw (zarzuty z punktów II.-X. aktu oskarżenia; ciąg przestępstw przypisany w punkcie II. wyroku) apelujący ograniczył się wyłącznie do sformułowania zarzutów naruszenia przepisów postępowania określających zasady oceny dowodów. Zarzut ten był czysto polemiczny, gdyż

nie ma uzasadnienia teza, że ocena dowodów dokonana przez sąd I instancji nosiła znamiona dowolności. Art. 7 kpk stanowi: organy postępowania kształtują swe przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. W orzecznictwie wskazuje się, że jeżeli skarżący kwestionuje dokonaną przez sąd ocenę dowodów, to zarzut obrazy art. 7 kpk powinien sformułować w taki sposób, aby z jego treści wynikała istota obrazy tego przepisu w danej sprawie, tj. w treści zarzutu należy wskazać jaki konkretnie dowód (czy dowody) został przez sąd oceniony dowolnie oraz – co istotne – w czym ta dowolność się przejawiała (np. wyrok SA w Warszawie z dnia 1.03.2023r., II AKA 487/21, Lex nr 3519-530). Aby zarzut naruszenia art. 7 kpk okazał się trafny, wymaga wykazania wad w ocenie konkretnych dowodów (ten Sąd w wyroku z dnia 30.12.2022r., II AKA 293/22, Lex nr 3510437). Jest to linia orzecznicza utrwalona w orzecznictwie sądów powszechnych, podzielana w nadzorze judykacyjnym Sądu Najwyższego.

Zarzut zawarty w punkcie 4. apelacji wyłącznie polemiczny. Obrońca zarzucał, że sąd I instancji swoje ustalenia (i wyrok skazujący) oparł na własnych wyobrażeniach. Rzeczywiście żaden z pokrzywdzonych nie miał bezpośredniego kontaktu z oskarżonym, ale skarżący pomija dowód z opinii biegłego z zakresu antropologii (k. 2428-2445, monitoring z ul. (...)). Wbrew pogładowi apelującego ujawnienie

w hostelu urządzeń elektronicznym (telefony komórkowy, karty sim, wylamki po kartach) w powiązaniu z ustaleniami dotyczącymi logowań i rejestracji kont w serwisie paysend zasadnie dopełniają ustalenie sądu o sprawstwie i zawinieniu oskarżonego w odniesieniu do analizowanych czynów. Sąd I instancji prawidłowo zauważył, że oskarżony nie powołuje się na przekazywanie telefonów osobom trzecim; podobnie nie twierdzi, że ktoś z nim mieszkał, kto – przykładowo – mógłby użytkować te aparaty. Pamiętać trzeba, że oskarżonemu w przypadku również tych czynów zarzucono działanie wspólnie i w porozumieniu. Za konstytutywne elementy współsprawstwa uznać należy wspólne wykonanie czynu zabronionego (element przedmiotowy) oraz porozumienie (element podmiotowy). Ustawa nie wprowadza żadnych dodatkowych warunków dotyczących formy porozumienia, gdyż może ono dojść do skutku w każdej formie, nawet w sposób dorozumiany. Ważny jest jednak zamiar współdziałania z drugą osobą w wykonywaniu czynu zabronionego. Współdziałający muszą mieć świadomość wspólnego wykonywania czynu zabronionego. Nie jest przy tym konieczne, aby każdy z oskarżonych osobiście podejmował zachowania stanowiące znamiona czynu zabronionego. Wedle przyjmowanego w piśmiennictwie i orzecznictwie poglądu jurydyczna istota współsprawstwa zasadza się na stworzeniu podstaw do przypisania każdemu ze współsprawców całości popełnionego wspólnie przez kilka osób przestępstwa, a więc także tego, co zostało realizowane przez innych współdziałających, przy czym każdy ze współsprawców ponosi

odpowiedzialność tak, jak gdyby sam wykonał czyn zabroniony (zrealizował jego znamiona w całości własnoręcznie), niezależnie od odpowiedzialności pozostałych współdziałających (np. wyrok SA w Krakowie z dnia 15.01.2003r., II AKa 353/02, Prok. i Pr. 2003/9/18; wyrok SA w Lublinie z dnia 15.06.2000r., II AKa 70/00, Prok. i Pr. 2001/5/24). Warunkiem odpowiedzialności za współsprawstwo jest wykazanie, iż współdziałających łączyło porozumienie obejmujące wspólne wykonanie czynu zabronionego w oparciu o przyjęty podział ról, oraz że każdy z uczestników porozumienia obejmował świadomością realizację całości znamion określonego czynu zabronionego (wyrok SN z dnia 5.03.2002r., II KKN 77/00, Lex nr 51808). Sąd I instancji sprostą wymogowi umotywowania roli oskarżonego w przestępczym porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami, w mechanizmie transferowania środków pochodzących z rachunków bankowych, do których osoby te uzyskały nieuprawniony dostęp.

Wysokość kary jednostkowych oraz kary łącznej nie budziła zastrzeżeń, podobnie jak i pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyroku.

Wniosek

obrońca: o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od dokonania wszystkich zarzuconych mu czynów, ewentualnie – o uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania

zasadny
 # częściowo zasadny
 # **niezasadny**

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
niezasadność zarzutów skutkowałą utrzymaniem zaskarżonego wyroku w mocy	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	

5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy w całości	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
jak wyżej	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany

Zwięzłe o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.		# art. 439 kpk
Zwięzłe o powodach uchylenia		

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 kpk
Zwięzłe o powodach uchylenia		

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 kpk
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		

4.1.		# art. 454 § 1 kpk
Zwięzłe o powodach uchylenia		

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2.	Sąd Apelacyjny dodatkowo na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył okres tymczasowego aresztowania od dnia 25 stycznia 2023r. (godz. 14:30) do dnia 19 października 2023r.

6. Koszty Procesu

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
3.	wobec wymierzenia prawomocnie kary pozbawienia wolności oskarżonego zwolniono od obowiązku poniesienia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze (art. 634 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk). Obrońca z urzędu ani w apelacji, ani na rozprawie apelacyjnej nie złożył wniosku o przyznanie wynagrodzenia za obronę z urzędu.

7. PODPISY

Adam Wrzosek

Sławomir Machnio Piotr Maksymowicz

1.3. Granice zaskarżenia	
---------------------------------	--

Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Okręgowego w całości		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1) kpk – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a) kpk – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art.		

	<i>438 pkt 1 kpk, chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</i>	
#	<i>art. 438 pkt 2) kpk – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</i>	
#	<i>art. 438 pkt 3) kpk – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</i>	
#	<i>art. 438 pkt 4) kpk – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</i>	
#	<i>art. 439 kpk</i>	
#	<i>brak zarzutów</i>	
1.4. Wnioski		
#	<i>uchylenie</i>	# <i>zmiana</i>